

ದಂಪತೆಗಳಿಷ್ಟರು ದೇವಾಲಯದ ದಶನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಳ್ಳೇ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದ್ದರು. ಹೀಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದೇವು, ಆ ಗಂಡ ಹಂಡಿಗೆ ನನ್ನ ಕಣೆನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಎಂದಾಗ ಎಮ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಾತ ತಕ್ಕಣಿ, ಸಾಳಿಮಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನನ್ನ ವರ್ಮಗಳು ಕಂಡರೆ ಹುಡುಕುಕೊಡಿ ಅವು ಮನಿಷಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಹತ್ತುದಿನಗಳಾದವು ಎಂದ.

ಇವನ ವ್ಯಾಗ್ನ್ಯಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವನಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದು ‘ಸುಮ್ಮಿರು ಇಲ್ಲಾಂತ್ರೆ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ತಗೊಂಡು ಹೊಡಿತ್ತಿನ ನೋಡೆ’ ಎಂದು ಎಮ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಾತನನ್ನು ಹೆದರಿಸಿದ ಇದೇ ಮಾತು ಕೀವಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಕಣ್ಣಿನ ಮುದುಕಿ ಕೀವಿಗೆ ‘ಸುಮ್ಮಿನೇ ಕಬ್ಬಿ ತಗೊಂಡು ಓಡು’ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಸಿತ್ತು. ಆ ಮುದುಕಿ ಎಧ್ವನಿ ಯಾರ್ಥಾರ್ಥನ್ನು ಕಬ್ಬಿ ಮುಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾಲು ಮುರುತ್ತಿನಿಂದಿನ ನೋಡಿ, ಎಂದಾಗ ನನಗೆ ನಗು ತಡಿಲಾರದೆ ಗಹಗಹಿ ನಕ್ಕಿಟ್ಟೆ ಪ್ರಭು. ಆಗ ಒಮ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಮಳೆಯಾಗಿರಬೇಕಂದ. ಈ ಫುಟೆನೆ ಕೇಳಿ ಮಹಾರಾಜರ ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕಿ ಸುಷ್ಣೂದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಮುನಿ ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ವರ ಘರಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು ಎಂದರು ಮಹಾರಾಜರು. ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ವರ ಘರಿಸಲೀಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮಹಾರಾಜ ನಾನು ನಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಮನಿಗಳ ಅಶೀವಾದದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಬರಗಾಲ ನಿಧಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಗೆ ಏದುರಿಸುತ್ತಿರಿ ಎಂಬುವುದರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿದೆ ನೀವು ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸುಖೀಕೃತಿಯಿಂದಿರಿಸಿ ಆದಳತ ನಡೆಸಲು ನನಗೆ ಶಕ್ತಿ ನೀಡಿ ಮನಿಗಳೇ ಎಂದು ಕೇಳಿಬಹುದಿತ್ತು. ದೇವರು ನಾವು ಕೇಲಸ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಹೊರತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಪುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ನನ್ನ ಗಡಿಪಾರು ಮಾಡಿದಾಗ ಉಳಿದ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಹೋಗಿ ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿಸಿ ನೆರವು ಯಾಚಿಸಿದೆ. ಅವರ ಕವ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೆರವಾಗುವ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನೆರವು ಹರಿದು ಬಂತು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕವ್ಯವೂ ನೀಗಿತ್ತು. ಬರಗಾಲ ಬಂದಾಗ ಮನಿಗಳು ನಿಡಿದ ವರದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದೆ ಹೊರತು ಈ ಪರಸ್ಪರಿಸಿತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನ ನಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೇ ಹೊರತು ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಸಿವನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ನಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಾನು ನಷ್ಟರೂ ಇವು ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಂದ ಕವ್ಯಗಳನ್ನು ನಗುತ್ತಾ ಸ್ವಿಕರಿಸಿ ದಾಟ ಹೊರಿಯುವ ಹಾಗೆ ಅಶೀವಾದಿಸಿ ಎಂದು ಮನಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ತಾನು ಬೇಕಿದೆ ವರದ ಅಥವ ತಿಳಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತ. ಮತ್ತೆ ನೀನು ಪುಟ್ಟಿರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಆದ ಫುಟನೆ ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದಿಯಾಕಟ್ಟಿಕೆಯಾಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಕೇಳಿದರು. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ ಮಹಾರಾಜ ಎಂದ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತ. ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನಿಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿದರು. ‘ನಷ್ಟರೇ ಅದೇ ಸ್ವರ್ಗ’ ಎಂದು ನಾಬೀತಾಯಿತು.

ಪ್ರೀತಿಯ ಸದಸ್ಯ

■ ಕೆ. ನಿಮ್ಮಲ ಮರಡಿಹಳ್ಳಿ

ಕೆಲ್ಲಿ: ಸಂತೋಷ್ ಸೆಂಟಿಪ್ಲ್

ಸಿಕ್ಕಿತು ನಾಯಿಮರಿ	ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ	ಬಣ್ಣದ ಬೆಲ್ಲ್
ಬೀರಿಲಿ	ಇಳಿಯಿತು	ಹಾಕಿದೆ
ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತಿತ್ತು	ಅಂಗಳದ ತುಂಬಾ	ಆಟದ ಬೆಂಡು
ನಿಡ್ಡೆಲಿ	ಆಡಿತು	ಕೊಡಿಸಿದೆ
ನೋಡಲು ಬಲು	ಚೆಂದರ ಹೆಸರನು	ಮಲಗಲು ರಟ್ಟಿನ
ಅಂದವಿತ್ತು	ಕರೆದೆ	ಪುಟ್ಟ ಮನೆ
ಹತ್ತಿರ ಹೋದೆ	ಕೆಂದ ಕೆಂದ	ಬೆಳಗು ಸಂಜೆ
ಪ್ರೀತಿಯ ಹೊತ್ತು	ಕೆಂದಾ... ಕೆಂದಾ...	ಜೊತೆಗಾಡುವೆ ನಾನೇ
ಮೆತ್ತುಗೆ ಸವರಿದೆ	ತಲೆಯನು ತೂರಿತು	ಬಾಲ ಅಡಿಸಿ
ತಲೆಯನ್ನು	ಶಿಂಗಿಯಿಂದ	ಕೆವಿಯ ನಿಮಿರಿಸಿ
ಮುದ್ಡಾಗಿ ಮುದುಡಿತು	ಕುಯ್ಯಾಕುಯ್ಯಾ ಎಂದಿತು	ನಾನಾ ರೀತಿಯ
ಮ್ವೆಯನ್ನು	ಮಾತಿಂದ	ಆಟ ತೋರಿಸಿ
ಎದೆಗ್ಗಿ ತಂದೆನು	ಬಾಲ ಆಡಿಸಿ	ನಂಬಿಕೆ ಹಟ್ಟಿತು
ಮನೆಗೆ	ಕೆಯಿ ನಿಮಿರಿಸಿ	ನಮ್ಮಿಲ್ಲೂ
ಹಾಲನು ಹಾಕಿದೆ	ನಾನಾ ರೀತಿಯ	ನಮ್ಮನು ಬಿಟ್ಟು
ಬಟ್ಟಲಿಗೆ	ಆಟ ತೋರಿಸಿ	ಹೋಗದು ವಳ್ಳೂ
ವಿಳಿ ಬಿಳಿ ಕಣ್ಣನು	ಸಂತಸ ಮನದಲ್ಲಿ	ಕೆಂದ ಈಗ ಅಲ್ಲ
ಬಿಟ್ಟಿತು	ತುಂಬಿತು	ಬೀದಿ ನಾಯಿ
ಲಚ ಲಚ ಹಾಲನು	ದಿನ ದಿನ ಕೆಂದ	ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ
ಕುಡಿಯಿತು	ಬೆಳೆಯಿತು	ಪ್ರೀತಿಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ

